

Interview

Limburgs-Akerslootse vertelt

"Ik heb jammer genoeg geen v্লাai bij de koffie", verontschuldigt de import-Akerslootse, Marie José Custers zich. Dat is iets wat ik wel mis, de echte Limburgse v্লাai en het roggebrood, beetje zuurdesemachtig. Neem er altijd een paar mee." Tja, terugmijmeren met een Limburgse vrouw die haar hele hebben en houwen heeft achtergelaten, wat levert dat op? In ieder geval nostalgische gevoelens, maar ook een bloos op de wangen. "Want", zo vertelt Marie José, "Het was de liefde, hè, die mij naar Noord-Holland heeft gehaald. Mijn huidige man heb ik veertien jaar geleden ontmoet bij een motorrun voor verstandelijk gehandicapten. Ik was daar als begeleider en mijn man als motorrijder met zijspan. De vonk sloeg bij ons allebei meteen over." Omdat ze beiden kinderen hadden uit een vorig huwelijk en voor het nieuwe samengestelde gezin een weloverwogen keuze wilde maken, probeerden Marie José en haar man Leo allerlei woonplekken uit. Van het Limburgse huis tot een appartement in Beverwijk. "Op die manier kregen mijn zoons en ik wel meer kijk op Noord-Holland en Leo op Limburg.

Hij heeft zelfs nog acht jaar heen en weer gependeld tussen Noord-Holland en Limburg. Zondag naar het westen en donderdag weer naar het zuiden. En dat met alle files." Een staaltje ware liefde! Maar uiteindelijk moesten de geliefden een keus maken en gingen op zoek naar een huis in Noord-Holland. "Er is hier gewoon meer werk te vinden. De economische recessie was al veel eerder merkbaar in

Limburg, waardoor het aantal werklozen veel hoger lag. Ik was inmiddels mijn eigen coachingsbedrijf begonnen en wilde een vrijstaand huis en een praktijkruimte. Door al die wensen zijn we 2,5 jaar aan het zoeken geweest." Heeft Marie José misschien ook heimwee? "Absoluut niet", antwoordt Marie José. "Ik voel me hier thuis en ben op mijn 49ste opnieuw begonnen. In het begin voelde

ik me een toerist, mensen spraken mij soms aan in het Frans. Dachten door mijn zuidelijke accent dat ik een Française was. Om mijn nieuwe woonomgeving te ontdekken heb ik met de Tom Tom heel Noord-Holland afgereisd. Wat me dan zo opviel is hoe aardig iedereen is, gewoon gezellig een praatje maken." Wat naast de gezelligheid van de Noordhollanders de Limburgse opvalt, is de welvaart van het westen. "Ik merk dat er hier meer geld is. Eerst merkte ik dat al aan de huizenprijzen, maar ook aan de spullen die men hier koopt. Men zit

op duurdere sporten, er zijn hier in Akersloot alleen al vijf jachthavens." Als mogelijke verklaring ziet Marie José de hogere werkgelegenheid, de niet-zeuren-maar-poetsen-mentaliteit en de bereidheid tot reizen. "Wij Limburgers zitten toch ingeklemd tussen het buitenland, in een soort grenslus. We kunnen niet zomaar uitwijken naar een ander stuk Nederland voor ons werk. Betekent ook dat we meer op elkaar aangewezen zijn." Dat laatste vindt Marie José een opvallend verschil. Limburgers zijn volgens haar niet zo toegankelijk. „Braban-

ders hebben dat meer. Limburgers zijn gevoelig, ze pikken meer dingen op tussen de regels door." Ze heeft echter één groot gemis. "Dat is de taal. Ik heb hier gemerkt hoe belangrijk taal is, de taal waar je mee opgegroeid bent. Als ik ergens van schrik reageer ik toch in het Limburgs." Nakeuvelend (is dat nou typisch Noord-Hollands?) over zoer vleisch, Tête de veau, Rowen Hèze ('heb ik hier pas ontdekt') en de zaate hermenie, besluit Marie José met de woorden: "Ik ben wel los, maar heb warme gevoelens voor Limburg."

"Als ik schrik, reageer ik in het Limburgs"

Marie José Custers kent geen heimwee. "Ik ben me hier thuis. Eerst voelde ik me een toerist, mensen spraken mij aan in het Frans." Verder roemt ze de niet-zeuren-maar-poetsen-mentaliteit. Toch mist ze wel iets. "Ik heb gemerkt hoe belangrijk de taal waar je mee bent opgegroeid is. Als ik ergens van schrik, reageer ik toch in het Limburgs."

10 vragen aan

Ida Bakker

Ik ben Ida Bakker-Boots, geboren 21 januari 1955 in Beverwijk als dochter van een warme bakker. Bij de Hoogovens ben ik begonnen als typiste. In 1974 trouwde ik met Johan Bakker - sinds 1983 wonen wij in Castricum. We hebben ook in Egmond-Binnen en Zuid-Scharwoude gewoond, maar Johan is een Castricummer, dus dat blijft toch trekken. **Hoe ziet jouw zondag eruit?** Nou eigenlijk niet zo bijzonder, we slapen in ieder geval even lekker uit, onze enige echte vrije dag. Daarna even naar de sauna, sporten, lekker filmpje kijken, en toch ook wel vaak even uit eten op zondag

met vrienden of onze kinderen.

Wat zijn je onhebbeligheden?

Als iemand niet eerlijk is tegen mij, dan is het voor mij moeilijk dat te vergeeten, voor mij hoeft het dan niet meer eigenlijk! Er wordt wel eens gezegd: wie zijn hoofd buigt is de sterkste, maar dat vind ik dan best moeilijk.

Wat is je grootste ergernis (hier in het dorp)?

Hou eens op zeg, wij wonen toch in een hartstikke leuk dorp!!!

Wat is de mooiste plek in het dorp/de regio?

Ik ben sinds kort 's avonds een uurtje aan het lopen, best lekker hoor. En laatst was ik bij de oude J.P.

Thijsse, prachtige huizen en wat een heerlijke sfeer daar!

Wat was je leukste baan-tje ooit?

Ik heb bij Medianet gewerkt in Alkmaar. Heerlijke tijd geweest, heel veel gelachen, vergeet je nooit meer; er komen soms nog collega's van toen in de winkel, hartstikke leuk!

In welke winkel kom je graag en wat was je laatste aankoop?

Ik kom graag bij Zus, Stevens, Britt, Didi; een hartstikke leuk jasje bij Stevens Mode!

Wat mis je nog in het dorp?

Nou een IKEA, mag ook een klein filiaaltje zijn hoor!!

Welk boek ligt momenteel op je nachtkastje?

Ik heb een E-reader. Ik lees nu Hoe verkoop ik ijs aan een Eskimo, ik ben net op blad 12 ...dus.

Vertel eens iets verrassends over jezelf?

Ik wil eigenlijk nog mijn motorrijbewijs halen!

Aan wie wil jij deze vragen stellen en waarom?

Nou, aan Sandra Moot van 'Zus', gewoon omdat het een heerlijk enthousiast, eerlijk en ondernemend mens is!!

BAAS GEZOCHT

Hella is een lief beestje

ALKMAAR - Vaak hebben de katten en poezen voor wie de Stichting Zwerfdier een nieuw baasje zoekt een heel verleden, maar Hella niet. Zij is eigenlijk een ideaal huisdier, met slechts een hele kleine gebruiksaanwijzing.

De zwart-witte poes Hella werd vorig jaar juli geboren. Het nog jonge beestje is een heel lief huisdier. Zij kan het zelfs prima met kinderen vinden. Bij de Stichting Zwerfdier in Alkmaar loopt zij lekker los rond tussen soortgenoten en ook dat gaat prima. Het is een leuk en speels beestje.

Heeft Hella dan helemaal geen gebruiksaanwijzing? Jawel. Hella is een poes die lekker haar eigen gangetje moet kunnen gaan, naar buiten moet kunnen en een rustig plekje wil hebben om te kunnen slapen. Ook houdt zij er niet van om opgepakt te worden. Hella wil graag een nieuw onderkomen bij mensen die geen honden hebben, omdat ze die niet leuk vindt en die ook niet veilig zijn voor haar.

Wie een plekje in huis heeft voor Hella, kan op werkdagen tussen 10.00 en 16.00 uur bellen met de Stichting Zwerfdier via 072-5612482.

Meer informatie op www.stichtingzwerfdier.nl. (Foto: Ton Voermans)

ZONDAG OCHTENDBLAD

Uitgever van Holland Combinatie
wordt verspreid in: Heiloo, Castricum, Bakkum, Uitgeest, Limmen, Akersloot en Egmond-Binnen.

Het is een uitgave van Holland Combinatie

Oplage:
31.700 exemplaren

Advertentieverkoop:
Tel: 0251-207686
Fax: 0251-207682
E-mail: verkoop.heiloo@castricum.com
zondagochtendblad.nl

Redactie:
Tel: 0251-207686
Fax: 0251-207682
E-mail: redactie.heiloo@castricum.com
zondagochtendblad.nl

Aanleveren redactie en advertenties donderdag voor 14.00 uur.

Kantooradres:
Spoorsingel 26c
1941 JM Beverwijk
Tel: 0251-207686

Correspondentieadres:
Postbus 368
1940 AJ Beverwijk

Het Zondagochtendblad verschijnt in 13 edities in Noord- en Zuid-Holland.

Totale oplage:
617.400 exemplaren

Verspreiding:
Alfa Groep

Geen krant gehad?
Meld uw klacht op www.zondagochtendblad.nl
Klachten over verspreiding van drukwerk: 020-7581420.